

Az Armageddoni Csata

BIBLIAI TANULMÁNYOK

“Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.” (Példabeszédek 4: 18)

IV. KÖTET

AZ ARMAGEDDONI CSATA

**“A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre és kiszárada annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. És láték ... három tisztátalan lelket kijőni, ... ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. ... Egybegyűjteték azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek.”
(Jelenések. 16: 12-16.)**

Ez a kötet angol nyelven,
„The Battle of Armageddon”
címmel, 1897-ben jelent meg először.

**A KIRÁLYOK KIRÁLYÁNAK és AZ URAK URÁNAK
és
A FELSZENTELT „SZENTEINEK”
ÉRDEKÉBE,
AKIK AZ ÖRÖKBEOFOGADÁST VÁRJÁK
és
„MINDAZOKNAK, AKIK A MI URUNKNAK NEVÉT HÍVJÁK
SEGÍTSÉGÜL”,
„A HIT HÁZANÉPÉNEK”
és
A SÓHAJTOZÓ és VAJÚDÓ TEREMTETT VILÁGNAK, AKI
EGYETEMBEN FOHÁSZKODIK VÁRVÁN ISTEN FIAINAK DICSŐSÉGES
MEGJELENÉSÉT,
--
SZENTELTETETT EZ A MŰ**

*****

**“Hogy megérthessék a Krisztus titkát, mely egyéb időben meg nem ismertetett az emberek fiaival,... amely elrejtetett vala örök időktől fogva az Istenben, ... amelyet nagy bőséggel közölt mivelünk minden bölcsességgel és értelemmel, megismertetvén velünk az Ő akaratának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt magában, az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak.”
(Efézus 3: 4, 5, 9; 1: 8-10.)**

Előszó a magyar fordításhoz

C. T. Russell pásztor hat kötetes bibliatanulmány-sorozatából ez a negyedik kötet. Ő az „örhelyn” állva és megszabadulva a hagyományos teológia kötelékeitől, a Szent Szellem vezetésére bízva magát, hit által kutatta a Szentírást, kereste Isten akaratát, és lehetőségeihez mérten cselekedte is azt. A szerző e munkájában Isten Tervének azon szakaszával foglalkozik, amely lezárja az emberiség történelmének keserű tapasztalatokkal teljes, nyomorúságos időszakát és megnyitja a megváltási munkának a váltságdíj lefizetését logikusan követő szakaszát – az emberiség helyreállítását. Ez az átmeneti időszak nem könnyű és az emberiség még mit sem tud az őt körülvevő események fontosságáról, ezért nevezi az Írás ezt a „harag” időszakának, vagy ahogy e kötet címe sejteti – egy „ütközet” időszakának. Viszont, amint az emberiség ezen túljut, valóban értékelni fogja mindazt, amit tapasztalt és akkor kellőképpen megpuhított szívvel keresni fogja az Urat, és megtalálja Őt.

A szerző abból az elvből indult ki, hogy az Ige önmagát magyarázza; a próféciákat a történelemnek és az ő korának eseményeit figyelve értelmezte, de ugyanakkor az ésszerűség határai között maradt.

Ez a mű több mint egy évszázada jelent meg angol nyelven és meglepő módon sok tekintetben időszerű maradt. Ha az olvasó talál is benne túlhaladott fejtegetéseket olyasmikről, melyeket e könyv írásakor a szerzőnek nem állt módjában helyesebben látni, ne legyen ez akadály a mű valódi értékének felismerésében. Politikai, nemzeti, gazdasági, katonai és vallási viszonyok és folyamatok elemzésénél főleg a Biblia próféciáiban megjelenő üzenetekre támaszkodik és emiatt helyenként jövendölésként hat személyes véleményének kifejtése. Bizonyos véleményeivel rejtélyes módon rátapint az elmúlt évszázadban végbement nagy változásokra, habár ő az átmeneti események sokkal rövidebb idő alatti leforgására számított.

Aki Istenbe és az Ő szavába vetett hittel és előítéletektől mentesen olvassa ezt a könyvet önmaga is felismerheti, hogy milyen szervesen épülnek bele napjaink az Istennek Üdvtervébe, és nem marad más hátra, csak hogy lelke mélyén felkiáltson: „Jöjjön el a TE Országod!”

Néhány fontosabb tudnivaló a fordítás szerkesztéséről: (!)

– A *dőlt betűs szavak*, csak a fordításban szerepelnek a könnyebb megértés érdekében.

– A dőlt vonalak /--- – *f.m.*/ közötti dőlt betűs szöveg, ami többnyire lábjegyzékben található, nem tartozik az eredeti szöveghez, rendszerint a fordításnál szükségesnek vélt magyarázatokat tartalmazza; („*f.m.*” rövidítés jelentése: „fordító megjegyzése”).

– A bibliai idézetek helyének dőlt vonalak közötti, dőlt betűs meghatározása azt jelenti, hogy azt nem tünteti fel az angol nyelvű kötet.

– A dőlt vonalak közötti kérdőjel „/?” a fordítás bizonytalanságát jelzi.

– Az „/*ang.*/” – megjelölés arra utal, hogy egy bizonyos bibliai idézet az angol fordítása szerint és nem a hagyományos Károli fordítás szerint jelenik meg;

– A ....*függ. azt jelöli, hogy a kifejezéshez fűzött magyarázat a kötet végén lévő függelékben található.

– A zárójel közötti pontok „(...)” jelölik azt, hogy kimaradt valamit az eredeti, angol nyelvű szövegből. Habár, kívánatos lett volna a kötet teljes terjedelmét tolmácsolni, mégis az olvasás könnyítése érdekében ki kellett hagyni bizonyos, korabeli, gazdasági elemzéseket, vagy elavultságuk miatt, vagy amiatt, mert adatokkal zsúfoltak, továbbá egyes sajtóból kiszemelt, kevésbé jelentős idézeteket. Ilyen esetben, annak érdekében, hogy az oldalak számozása összhangban maradjon az angol nyelvű kötet oldalszámozásával, a kimaradt szöveg helye üresen maradt. Helyenként a kimaradt szövegrésznek rövidebb összefoglalása dőlt betűvel jelenik meg. Viszont, a szerző szavai, lehetőleg hiánytalanul és minél kisebb, fordítás általi torzulással megjelennek.

Marosvásárhely, 2004.

Az Armageddoni Csata

A szerző előszava

E kötet, mely először 1897-ben jelent meg, leírja ennek az Evangéliumi korszaknak záródását, az Új felmentési korszakkal való átfedési időszakát, azt a kort, amely a világnak csodálatos áldásokat hoz. Ellenben ezek az áldások az emberek felkészületlen szíve miatt, egyelőre egyre több elégedetlenséget, surlódást és nyomorúságot okoznak. Ha az utóbbi 43 év áldásai, továbbra is, ebben az ütemben gyarapodnának, az emberiség elégedetlensége is hasonló arányban növekedne, és Istennek a Messiási Királyság felállítására és az emberiség az általi megáldására vonatkozó terve éppenséggel meghiúsulna.

Emiatt, Isten a Millenniumi nap hajnalának virradatát csak fokozatosan engedi az emberiségre. Ameddig az emberek fel nem ébrednek a múlt hagyományainak kábulatából, addig nem tudják felismerni az Urat, nem tudják elismerni az Ő kegyelmét a jelen és jövő áldásokat tekintve. Becslésünk szerint az utóbbi 43 év ezerszer több gazdagságot és jólétet hozott, mint az azelőtti 6000 év együtt. Átlagban véve az emberek életfeltétele javult, a munkaidő csökkent, az ismeret és a továbbképzés lehetősége megnőtt, de ez mégis csak elégedetlenséget és irigységet eredményezett. Ez teljes összhangban van az Ur jelen időre szóló próféciaival. Az Úr Dániel próféta által a mostani időkre a következőket mondja: „Tudakoznak sokan és nagyobbá lesz a tudás” ... „az értelmesekek pedig értik” ... „nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni mind ez ideig.” (Dániel 12: 1-4, 10.)

Más szavakkal: az ismeret növekedése okozta az elégedetlenség és a félelem növekedését, melyek az egész világra kiható Armageddonhoz – „a Mindenható Isten nagy napja viadalához” vezetnek el. /*Jel. 16: 14, 16*/ A jelenlegi nagy háborúban láthatjuk, hogy a nagyhatalmak félnek egymás jólététől. Habár mindannyian mesésen gazdaggá váltak, de egyre inkább elégedetlenné is, elégedetlenebbé, mint valaha; rettegnek, hogy valami bekövetkezik, ami megakadályozza gazdagodásukat, és hogy a gazdagság a versenytárs kezébe kerül. Éppen az egymástól való félelmük határozta meg a háború bekövetkezését és a jelenlegi helyzetet választották a legalkalmasabbnak, mielőtt a gyengébbek túlságosan megerősödneek. Ez a szellem nyilvánul meg mindenhol és mindenben: hálátlanság a jelenért és a múltért, félelem a jövőtől és önzés, amely kevés figyelmet fordít az Aranyszabályra. A tőkések és a munkások közötti viszályok hasonló okokból származnak, és azt várhatjuk, hogy ezek a viszonyok egyre rosszabbá váljanak.

A háborúban álló nemzetek adóssága hozzávetőleg 55 milliárd dollárra becsülhető; olyan összeg ez, amit természetesen soha sem tudnak kifizetni aranyban; mindenki tudja, hogy nem létezik elegendő aranytartalék a világ adósságára számított kamat törlesztésére. Ez csődöt jelent. Mihelyt a háború befejeződik, ezek a kötvénykibocsátások megszűnnek pénzt szolgáltatni más kötvények kamatjának kifizetésére. Ekképpen a nemzetek hamar csődbe zuhannak, de mint ahogy egy emberi lény esésében is, a benyomás nem olyan rossz, mint a zuhanás elcsüggesztő következménye /?/. Magától értetődő, hogy a háborúnak nem az fog véget vetni, hogy

elfogynak az egymást öldöklő emberek, hanem sokkal inkább az élelem hiánya, vagy a pénzügyi legyengülés. A szerző véleménye az, hogy az utóbbi *vet majd véget*.

A politika meg a pénzügy királyai és tanácsadók már tanácstalanok abban, hogy a háború végével az egész világra kiterjedő elégedetlenség forradalmát miként akadályozhatják meg. A jelenleg fegyverben lévő, 20 millió embernek el kell majd helyezkednie. Feltételezzük, hogy egynegyede a hadseregben marad. De mit tesznek a másik háromnegyed résszel? E kérdés zavarba hozza e világ sok bölcs emberét. A világ jelenleg nélkülük megy tovább és nélkülük is nagy mennyiségű hadianyagot gyártanak. Nyilvánvaló, hogy a világ tovább mehet e 20 millió ember nélkül. Az emberi élet iránti közömbösségük miatt a saját hazájukban is állandó veszélyt fognak jelenteni. Anglia arra készül, hogy a munkaerő fölöslegét rábírja az ausztráliai és kanadai farmgazdálkodás lehetőségeinek kihasználására. Kétségtelenül, a többi nemzet is, lehetősége szerint, egy hasonló célt követ, viszont mindnyájan felismerik, hogy nem tudnak szembenézni ezekkel a feladatokkal.

A Biblia kimutatja, hogy ebben az időben a világ névleges egyházi rendszerei ismét kiemelkednek a civil hatalommal társulva. Ennek okát könnyű meglátni. A gazdaságilag legyengült királyságok megpróbálnak mindent megtenni a hatalmuk fenntartására, megragadva a nyilvánosságot és megakadályozva mindent, ami a szocializmussal, vagy az anarchiával rokon. Emiatt, a kormányok természetesen az egyházaknak nevezett nagy vallási intézmények támogatását keresik avégett, hogy a népet a jövő örök gyötrellemmel fenyegezzék, így védve meg az állam hajóját a felborulástól. Az egyházak készségesen és örömmel használják ki ezt az alkalmat. Immár össze is göngyölődnek – mindegyik a saját érdekében – mint egy pergamentekercs, egyik oldalon a katolikusok és másik oldalon a protestánsok – kik ellentétben vannak egymással, de most a legjobb tudásuk szerint összefognak.

A Biblia kijelenti, hogy ez az uralom, *amit úgy gyakorol*, „mint egy királynő”, rövid idejű lesz; Babilon bukása félelmetes lesz, oly hirtelen süllyed el, mint egy tengerbe vetett, nagy malomkő. Ennek az úgynevezett „királynőnek” rövid uralma alatt a világ nagy próba alatt fog állni, ami az Igazság bármely bemutatását illeti. Akik Istenhez és az Ő elveihez hűségeseknek találtnak, kétségtelenül emiatt szenvedni fognak.

Amikor Babilon bukni fog, a föld és a pénzügy királyai, valamint a politika irányítói eltávolodnak tőle, elkerülik majd, hogy közeli kapcsolatban legyenek vele. Mindennek ellenére siratni fogják, előérezve saját bukásukat. Röviddel ezután bekövetkezik a nemzetek kormányainak teljes bukása is, amit a Biblia jelképesen úgy ír le, mint egy nagy csapást, ami megemészti az egész földet – az összes vallási, társadalmi, politikai és pénzügyi intézményt.

Figyelembe véve, hogy ez a kötet húsz évvel ezelőtt íródott, nem kell meglepődni, hogy némely érveléseit, fejtegetéseit a valóság túlhaladta. Például a világ gazdasága az utóbbi húsz évben nagy mértékben megtöbbszöröződött. A tőke ereje és befolyása megnőtt. Az utóbbi 4 év költségvetései alatt az Egyesült Államok osztókéje évente 10 milliárd dollárral növekedett.

Ebben a kötetben kiemelődnek ezek, habár a trösztök e kötet írásának idejében inkább jótékonyak voltak, mint ártalmasak, azonban ezek az óriások a fősვნისბől születtek, és önérdekre épültek, végül veszélyt és fenyegetést fognak jelenteni az emberekre és érdekeikre nézve. Elértük ezt az időt és sokan felmérték, hogy már

küszöbön áll a veszély. Semmi rossz nem történhet, amíg a gépezet jól működik és ellenőrzés alatt áll, de amikor eljön a pillanat, az üzletemberek és a kapitalisták érdekei ellentétbe kerülnek az alkalmazottak és a közösség érdekeivel, akkor vigyázat! Emlékezz, mit mond az ihletett Ige, egy olyan idő lesz, “amilyen nem volt mióta nép kezdett lenni.” /*Dániel 12: 1*/

Milyen öröm tudni, hogy a nyomorúságos idők emberi szélsőségei kedvező alkalmat nyújtanak az Úrnak! Ő azt várja, hogy kegyelmezzen; azt akarja, hogy kiárassza a Millenniumi Királyság áldásait az emberiségre ezer esztendő alatt, hogy kiemelje őket a bűn és a halál állapotából az Isten képére és hasonlatosságára. Ő előre tudta, hogy nekik először szükségesek lesznek a tanulságok. Ő ezt már feltárta azoknak, akiknek szemük van a látásra, több mint negyven évet adva a hajnalodó időszakból, ami mégis ahelyett, hogy áldásokat és örömet hozott volna a világra, még több elégedetlenséget okozott. Az Úr megengedi most az embereknek, hogy saját terveik szerint a saját útjukon járjanak; és azért engedi meg, hogy bemutassa mindezen tervek hiábavalóságát és azt, hogy csak az isteni közbelépés mentheti meg az egész társadalmat a megsemmisüléstől. Valóban Ő megengedi a hajótörést és újraszervezi az emberiséget a Messiás alatt, mert ígérete szerint, “minden népek óhajtják” az Ő országát. – *Ággeus 2: 7*.

Szolgátok az Úrban,
Charles T. Russell

1916. Október. 1. Brooklyn, N.Y

ELŐSZÓ /1912-ből/

AZ ARMAGEDDONI CSATA

„A hatodik angyal is kitölté az ő poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre és kiszáradta annak vize, hogy a napkelet felől jövő királyoknak út készíttessék. És láték a sárkány szájából és a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan *szellemet* kijőni, a békákhoz hasonlókat; mert ördögi *szellemek* azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egész világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára. – (Íme eljövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon és meg ne lássák az ő rútságát.) – Egybegyűjtették azért őket a helyre, amelyet zsidóul Armageddonnak neveznek.” (Jelenések 16: 12-16.)

Az „Armageddon” /*Har-megeddon*/ egy héber kifejezés, amelynek a jelentése: Megiddo-hegye, vagy a Megsemmisítés-hegye. Megiddo egy fontos helyet foglal el az Ezdrelon síkság déli részén. Ez a hely uralja az ország hegyvidéke felé vezető szorost, itt volt Palesztina legnagyobb harcmezeje. Az Ószövetség történeteiből számos, nevezetes ütközet itt zajlott le. Ezen a helyen riasztotta meg Gedeon kis csapata a Midiánita sereget, mire a midiániták zavarukban egymást ölték meg (Bírák 7: 19-23), ugyanitt győzték le Sault a Filiszteusok (1 Sámuel 31: 1-6), itt ölték meg Nékó Fáraó harcosai Jósiást, Izrael egyik legnagyobb vesztesége alkalmával (2 Krónika 35: 22-25). Ugyancsak ebben a tartományban élt Akháb a feleségével, Jézabellel, Jezréel városában, ahol Jézabelnek csúfos halállal végződött az élete (2 Királyok 9: 30-37).

Ezek a csaták bizonyos értelemben előképek voltak. Gedeon és kis csapata, akik megszabadították Izraelt a midiánitáktól, Jézus Krisztust és kicsiny Egyházát jelképezték, akik megszabadítják az emberiséget a bűn és a halál kötelékéből. Saul halála és királyságának filiszteusok általi megdöntése utat nyitott Dávid uralkodásának, aki a Messiásnak előképe volt. Akháb előképe volt a polgári kormányzatnak, melyet a Jelenések könyve jelképesen sárkánynak nevez. Jézabel királynő jelképesen előrevetítette a nagy paráznát, Babilont, amint néven is neveztetik: „Megengedted annak az asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat.” (Jelenések 2: 20)

A Szentírásban nyilvánvalóan látszik, hogy az Úrnak alapos oka volt ennek a nevezetes harcmezőnek, Armageddonnak, nevét alkalmazni, amikor az igazság és a hazugság, a jó és a rossz, az Isten és a Mammon közötti nagy harcokat tárja fel, amellyel az Evangéliumi korszak záródik és a Messiási korszak megnyílik. Ő szándékosan használta ezt a mélyen jelképes nyelvezetet a Biblia utolsó könyvében, hogy elrejtse egy bizonyos időre az igazságnak egyes részleteit, hogy azt azután, alkalmas időben feltárja. Viszont éppen a meghatározott időben is: „Az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik” (Dániel 12: 10). Senki sem értheti meg,

akinek szíve nincs összhangban Istennel, de az Ő népe, az „okos szüzek” megértik. (Máté 25: 1-10)

Ha megvizsgáljuk szövegünket, nem kell arra várjunk, hogy szószerint teljesebben be a különböző nemzetek Megiddo hegyénél való összegyűjtése. Inkább, meg kell vizsgálnunk azt, hogy mit jelképez ez a hegy. Sok dologra alkalmazták már az „Armageddoni csata” – megnevezést; sok úton és sok szemszögből alkalmazzák ezt a kifejezést. A keresztyének felismerték, hogy az „Armageddon” -szó főleg a Bibliához fűződik, ahol szellemi módon nyer értelmezést. Tehát, ha a jelen megfelelő idő arra, hogy az Armageddoni csatának jelentőségét a politika területén keressék, akkor kétségtelenül alkalmas, hogy a valódi hit szempontjából értelmezzük ezt a fogalmat.

Mindannyian tudjuk, hogy a Jelenések könyve jelképekkel van tele. Úgy látszik, hogy Isten azért tette a Biblia végére, hogy csodálatos és fontos igazságokat rejtessen el benne. A Biblia minden tanulmányozójának az a véleménye, hogy ez a könyv értékes igazságokat tartalmaz. Isten oly ügyességgel rejtette el ezeket, hogy a gyermekei az elmúlt korokban nem érthették meg tisztán és teljesen. A Biblia tanulmányozói hiszik, hogy ez volt Isten szándéka, de nem csak azért, mert még nem volt esedékes megérteni ezeket az igazságokat, hanem azért is, mert Isten meg akarta őrizni a világtól az Igazságának bizonyos vonásait. Az emberiség mindenkor félreértette Istennek Tervét; Isten a bölcsessége által úgy látja jónak, hogy félreértsék. A Jelenések könyvében lévő igazságok nem a világnak szólnak és még a névleges keresztyéneknek sem, hanem az Egyháznak szólnak – Krisztus testének, az Ő szentjeinek, *akik* „az elsősülöttek Egyháza, kiknek nevei fel vannak írva a Mennyekben”. Ezek számára az ismeret „kellő időben való táplálék”-ká válik. – “Az értelmesek értik.”

Az Írás sok *helyen* hivatkozik az Armageddonra. Jézus Urunk „nagy nyomorúság”-nak nevezi, „amilyen nem volt a világ kezdete óta és nem is lesz soha” (Máté 24: 21). Dániel próféta leírása szerint: „nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindeddig” (Dániel 12: 1). Szoros összefüggésben evvel az állításával kijelenti, hogy az Isten képviselője, „Mihály, a nagy Fejedelem felkel, (az) aki a te népedért (Izraelért) áll”. A „Mihály /azaz: *Michael*” – név jelentése: „Aki olyan, mint Isten”. Ő felkel, hogy megszabadítsa Isten népét, hogy helyreigazítsa a tévedéseket és az igazságtalanságokat, hogy felállítsa a méltányosságot és az igazságot, hogy elhozza a világ emberiségének Isten nagy Királyságát, amely Ábrahám napjai óta hirdettetik.

A MESSIÁSI KIRÁLYSÁG FELÁLLÍTÁSÁNAK IDEJE

A Szent János Jelenésekről szóló könyve, lévén a jelképek könyve, a világ számára nem érthető. Maga Isten mondta, hogy még az Egyház is csak egy bizonyos időben értheti meg. Amikor Dániel próféta érdeklődött a látomásának értelme felől, az angyal azt válaszolta: „Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve a beszédek a vég idejéig” (Dániel 12: 9); – nem a földi élet végéig, hanem a korszak végéig – ennek a felmentési kornak végéig. „A föld mindörökké megmarad.” (Préd. 1: 4)

Szent Péter azt mondja nekünk, hogy ez a korszak egy nagy tűzvészben fog végződni – ez a nyomorúságos időknek jelképe; melyben a jelen intézmények felemésztetnek. – 2 Péter 3: 8-13. A Szentírás más könyveiben a nagy nyomorúságnak e rettenetes idejét vihar, forgószél és mindent megemésztő tűz jelképezi. Miután a jelenlegi világrend a nagy nyomorúság ezen idejében eltűnik, Isten felállítja Királyságát, amiért könyörgünk, mondván: „Jöjjön el a Te Országod, legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.”

Tehát, amikor akármi is arra utalna, hogy mi az Evangéliumi korszak végén élünk, amikor arra mutatnak a jelek, hogy a Szüzek lámpásaikat készítik, biztosak lehetünk abban, hogy közeledik az az idő, amikor a Bölcs Szüzek belépnek a dicsőségbe. Mily csodálatos hír ez azok számára, „akik vágyva vágyják az Ő megjelenését”!

Ugyanaz a prófécia, ami a vég idejéről úgy beszél, hogy ezt az időt csak isteni bölcsességgel értik meg, még két fontos jellemvonást közöl: „sokan ide-oda szaladnak és nagyobbá lesz a tudás”. (Dániel 12: 4 /ang./) Ma már látjuk e prófécia beteljesedését. Világszerte az emberek ide-oda futkosnak, inkább, mint egykoron. Vasutak, hajók, autók, felszíni- és földalatti villamosok, stb. szállítják napjainkban mindenfele az embereket. Az ismeretnek általános növekedése jellemzi csodálatos korunkat. Minden tízéves gyermek olvasni tud; a világ minden részén, minden otthonban könyvek, újságok és Bibliák találhatóak – ez az ismeret növekedésének oly lehetősége, amilyen nem volt amióta ember van a földön.

E prófécianak figyelemre méltó beteljesedése napjainkat, mint „Vég Idejét” jelöli meg, mely időben a jelen Felmentési korszak lezáródik és egy új Felmentési korszak nyílik meg – az az idő, amikor az Isten népe képes arra, hogy megértse a helyzetet és felkészül az elváltozásukra.

ELVEKRŐL VAN SZÓ, NEM EGYÉNEKRŐL

Minden keresztyén hiszi, amint Szent János is, hogy a Jelenések könyvének szerzője a mi Urunk. – Jelenések 1: 1. Következésképpen, mi nem vagyunk felelősek azokért a jelképekért, amelyeket ez a könyv használ. Oly könnyen félreérthetik még a legjobb keresztyének is, hogy természetesen érezzük nézeteink kifejtésének kényes voltát. Mielőtt elmondanánk, hogy miként értjük a Jelenések könyvének jelképeit, hangsúlyozni szeretnénk, hogy nem kegyes keresztyén személyek ellen szólunk, bármely felekezethez tartozzanak is, vagy akár felekezeten kívüliek legyenek; tehát nem emberekről szólunk; hanem MINDEN ESETBEN ELVEKRŐL és TANOKRŐL tárgyalunk, EGYÁLTALÁN NEM egyénekről! Isten minket nem bízott meg az **emberek** vizsgálatával, mi az **Ő Igéjét** kell megvizsgáljuk.

Amikor a Jelenések könyvéről szóló magyarázatunkat adjuk elő, felismerjük, hogy Isten Szava rettenetes vádakot emel azokra a rendszerekre, amelyeket mi nagyra értékeltünk arra gondolva, hogy sok olyan istenfélő egyén tartozik e rendszerekhez, kik szóban és tettben tisztességesek. Következésképpen, tegyünk határozott különbséget az **egyének** és a **rendszerek** között. Tehát, nem akarunk bírálni **kegyes egyéneket**, mondanivalónk Isten Szavának magyarázataként csak a **rendszerekre** vonatkozik. Valóban, azt hisszük, hogy Isten szent gyermekeire nem vonatkoznak

ezek a jelképek, valószínűleg azért sem, mert az Ő szentjei csak nagyon kevesen vannak az emberiség milliárdjaihoz képest, ahogy Jézus is mondta: „Ne félj, te kicsiny nyáj.” (Lukács 12: 32)

Rátérve a Jelenések 16: 13-16-ban lévő jelképek magyarázatára azt látjuk, hogy az Armageddoni csatára három tényező közreműködésével gyűlnek össze a seregek. Azt olvassuk, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három, békákhoz hasonló tisztátalan szellem jön ki és ez a három, békákhoz hasonló szellem elmegy világszerte mindenüvé és az egész világot egybegyűjti erre az Armageddoni csatára.

Továbbá alkalmas feltenni azt a kérdést, hogy milyen rendszerekre vonatkoznak ezek a jelképek: a sárkány, a fenevad és a hamis próféta? Miután megtaláltuk ezeknek értelmét, nyomban az ezeknek szájából kijövő, békákhoz hasonló, tisztátalan szellem jelképének megvizsgálása következik.

A Bibliában mindenütt a vadállat egy kormányzati formát jelöl. A Dániel próféciája a föld nagy világbirodalmait így jelképezi. Babilont az oroszlán jelképezte, Médó-Perzsiát a medve, a Görög birodalmat a leopárd, valamint a Római birodalmat a sárkány. – Dániel 7: 1-8. A Római birodalom a mai napig tart. A kereszténység a nagy Római Birodalomnak része, amely a Római császárok idejében jött létre és az Írások szerint még a világon van.

Gyakorlatilag minden bibliamagyarázó megegyezik abban, hogy a Jelenések könyvében lévő Sárkány az összes polgári hatalomnak jelképe, bármelyik legyen is az. Nem úgy értjük ezt, hogy a világ minden hatalma gonosz, vagy hogy az ördögtől volna, viszont az Úr alkalmasnak látta a polgári hatalmakra vonatkozólag ezt a jelképet használni.

A Jelenések 16: 13-ban említett „Fenevad” ugyanaz, mint amit a Jelenések 13: 2 ír le foltos párdúcként. A protestánsok, akik a Jelenések könyvét magyarázzák, megegyeznek abban, hogy ez a jelkép a pápaság rendszerére vonatkozik – nem a pápa személyére, nem a katolikus közösségre és nem a katolikus egyénekre, hanem **a rendszerre, mint egészre**, mely évszázadok óta létezik.

Isten az Ő Igéjében úgy látta jónak, hogy a pápaságot egy rendszerként – egy kormányzatként ismerje el. A Pápaság azt állítja, hogy az Isten Királysága, a Messiási Királyság, Kr.u. 799-ben lett felállítva, és Kr.u. 1799-ben járt le; vagyis 1000 éven át tartott, a Krisztus Királyságának Biblia által megjelölt tartamához hasonlóan. Emellett még azt is állítják, hogy 1799-óta a Krisztus királysága (a pápaság rendszere, amit a Jelenések könyve valójában fenevadként ábrázol) erőszakot szenved és ezalatt az időszak alatt az ördög el van engedve a Jelenések 20: 7 beteljesedéseként.

A történelem feljegyzi, hogy az a korszak, amely 1799-ben a Napóleon egyiptomi hadjáratával záródott le, lepecsételte és véget vetett a népek feletti pápai uralomnak. Valóban Napóleon akkor vitte fogságba a pápát Franciaországba, ahol később meg is halt. Ez a megaláztatás a római katolikusok állítása szerint, a Sátán szabadon engedése idejét jelöli, a Jelenések 20: 7 beteljesedéseként.

Mi nem tudunk egyetérteni a katolikus testvéreinkkel ennek a próféciának magyarázatában. Urunknak bizonyára igaza volt, amikor Sátánt „e világ – jelenvaló

gonosz világ – vagyis korszak fejedelmének” nevezte /*János 14: 30; Gal. 1: 4*/. Azért létezik ennyi megvesztegetés, hamis elmélet, tudatlanság, babona mindenféle, mert Sátán az a hatalmas lény, aki elhiteti a világot. A Biblia szerint Sátán meg lesz kötözve ezer esztendőre, hogy „többé el ne hitesse a népeket” (Jel. 20: 2, 3). Amikor eltelik az ezer esztendő, Sátán szabadon lesz engedve egy rövid időre, hogy próbára tegye az emberiséget. Ezután ő minden csatlósával együtt meg lesz semmisítve a második halálban.

A Bibliát tanulmányozóknak csak most kezd megnyílni szemük, hogy Isten szeretetének hosszúságát, szélességét, magasságát és mélységét láthassák – az Ő csodálatos gondoskodását, amit először az Egyháznak készített, azoknak, akiket a Királyság dicsőségében részesít; és másodjára, amit az emberiség számára készített, azoknak, akik el akarják fogadni az emberi tökéletességre való felemeltetésben megnyilvánuló áldásait az ezer év alatt. Ez a dicsőséges korszak, ahelyett, hogy a múltban lett volna, csak most közeleg. Olyan dicsőséges, olyan tökéletes és szép lesz az emberek életkörülménye a Messiási Királyság végén, hogy jelenleg álmodni sem lehet ahhoz hasonlót. De a nagy munka nem lesz befejezve addig, amíg minden emberi lény el nem éri a tökéletességet, vagy míg azok, akik visszautasítják, hogy összhangba jöjjenek az igazságosság törvényeivel, meg nem lesznek semmisítve a második halálban. Akkor minden teremtmény mennyen és földön mondani fogja: „A királyiszekben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké.” (Jelenések 5: 13)

Tehát a sárkány a Római hatalmat jelképezi, amit a világnak polgári hatalmai képviselnek. A fenevad a pápai kormány-rendszer. A harmadik jelkép a hamis próféta, amit még értelmeznünk kell. Úgy hisszük, hogy ez egy másik neve annak a rendszernek, amit máshol „fenevad képének” neveznek (Jelenések 13: 14). Az Írás szerint ez a kép a fenevadnak egy nagyon pontos hasonmása. Mi úgy értjük, hogy a hamis próféta, vagyis a fenevad képe a Protestáns Egyházak Szövetségét jelöli.

A FENEVAD KÉPE

Ahhoz, hogy megértsük, miért jelképezi a Protestáns Egyházak Szövetségét a fenevad képe, vagy a hamis próféta, meg kell vizsgálnunk még egy másik jelképet is. A Jelenések 17: 5 verse egy nagy „titokra” hívja fel figyelmünket. A „parázna” szó a bibliai jelképekben nem egy erkölcstelen személyre vonatkozik, hanem arra az egyházra, amely az Isten Királyságát kellett volna képezze, de elveszítette szüzi állapotát és a Mennyei Vőlegénye helyett egy földi férjjel egyesült. Milyen földi férjjel egyesült az egyház? A Római Birodalommal. Luther és a többi reformátor számára nem volt kétséges, hogy létezik az egyház és a világ között egy szoros egyesülés. Az egyház egy ideig azt állította, hogy Krisztusra vár, hogy Ő felállítsa Királyságát. Végül azonban így szolt: „Nem várom meg Krisztus Második Eljövetelét, hanem egyesülök a Római Birodalommal.”

Az eredményt mindenki ismeri. A Római Katolikus Egyház felemelkedett és évszázadokon keresztül királynőként uralkodott. Az Egyház és az Állam ezen egyesülésének nagyon kifejező ábrázolását láthatjuk egy híres olaszországi festményen. A pápa és a császár egy trónon ülnek egymás mellett. Egyik felükön

láthatók a kardinálisok, a püspökök, az alsóbb papság és a laikusok, mindenki rangja szerint, másik felükön a tábornokok, ezredesek, katonák, stb. egészen a köznépig. Így az Egyház és az Állam egyesülése elismert tény volt.

Ennek az egyesülésnek alapján az összes földi kormányt kereszténynek nevezték, mert ők követelik az egyházzal való osztozást. A történelem beszámol arról is, hogy évszázadokon át az egyház földi királyokat nevezett ki. A pápa kedve szerint koronázott akárkit. Az egyház felsőbbségének bizonyítására megemlíjük IV. Henrik, Németország császáranak esetét, aki magára haragította a pápát, és aki büntetésből három napig várakozott a Canossai palota kapuján kívül mezítláb, egy olyan posztó ruhában, amilyent a rabok viseltek, kitéve a téli, zord időknél. Ez után arra kényszerítették, hogy négykézláb csússzon a nagytiszteletű Pontifex lábáig, akinek levették a selyem harisnyáját, hogy a császár megcsókolhassa nagylábujját, hogy így teljesítsék be a 2. Zsoltár: 12. versét: „azért, királyok,... csókoljátok a Fiút, hogy meg ne haragudjon.”

Azt hisszük, hogy ez egy téves értelmezése az Írásnak. „A Fiú” nem a pápa. A „szent hegy” /6. vers/ Isten Királysága. Az Ő képviselőjét a szent Sion Hegye jelképezi. A nagy Messiás a jelen idők minden dolgát ledönti és felállítja az Igazságosság és Igazság Birodalmát, mellyel felemeli az emberiséget a bűnből és lealacsonyodásból.

A katolikusok azt hiszik, hogy a pápa Krisztus helytartója, ő uralkodik helyette. Még azt is hiszik, hogy jelenleg a Sátán el van oldozva, hogy elhitesse a népeket, de hamarosan az egyház ismét teljes hatalmat fog gyakorolni a világ felett; és ennek eredményeként, aki nem fog engedelmeskedni, az meg lesz semmisítve. Ez az értelmezés a **Jelenések könyvének 13. és 20.** részeire mutat. A protestánsok általában nem értik meg a jelenlegi helyzetet. A gondolkodó emberek kétségtelenül észrevették, hogy az egyházak közeledésének kezdeményezése a protestantizmustól ered és sohasem a katolicizmustól.

Az a kérdés merül fel most, hogy miért ábrázolja a Biblia a fenevad képeként a protestantizmust? Miből és hogyan derül ki ez? A reformáció idejétől kezdve a protestánsok igyekeztek egyénenként kiszabadulni a múlt sötétségéből és ennek érdekében különböző hitvallásokat szerkesztettek, és számos felekezetet szerveztek. De körülbelül az utóbbi évszázad /a XIX./ közepén a felekezetek elöljárói felismerték, hogy ha mindenki egyénileg folytatja a Biblia olvasását, akkor eljön az idő, amikor mindenkinek saját egyéni hitvallása lesz. Annak érdekében, hogy megakadályozzák ezt, ami nekik hatalomvesztésnek tűnt, egy egyesülést terveztek a protestánsok között egy Evangéliumi Szövetség nevű rendszeren belül.

Az Evangéliumi Szövetség, különböző protestáns felekezetek szervezete, 1846-ban alakult több mint valószínű abból a célból, hogy a katolikusokkal hasonló módon működjenek. Látván a Római katolikus egyház nagy hatalmát, amit egységük miatt tudtak gyakorolni, a protestánsok így szóltak magukban: „Megosztottak vagyunk. Nincs hatalmunk. Egységbe kell szerveződnünk”. Így azon nyomban megalkották a fenevad képét – az Írások szerint.

A Biblia kimutatja, hogy mielőtt a fenevad képe valami kárt tehetne, életet¹ kell kapjon a kétszarvú fenevadtól (Jel. 13: 15). A kétszarvú fenevad, amely a Bárányéhoz hasonló szarvakkal *rendelkezik*, viszont amely úgy szól, mint a sárkány, azt hisszük, hogy az anglikán egyházat jelöli, amely nem tagja az Evangéliumi Szövetségnek. Az anglikán egyház a római katolikus egyházhoz hasonlóan azt állítja, hogy ő az igazi egyház, az összes többi felekezet pedig, hamis; azt is állítja, hogy rendelkezik az apostoli örökséggel, és hogy senki sem jogosult a prédikálásra, vagy az Írás magyarázására, csak akikre az apostolaik rátették kezüket. Így vélekedett az anglikán egyház századokon keresztül és ez képezte ezen egyház és a többi protestáns felekezet közötti különbséget.

Annak ellenére, hogy az Evangéliumi Szövetség 1846-ban alapult, még nem tudta teljesíteni feltett célját, mert nem tudta, hogy miképpen működjön. A Szövetséghez tartozó felekezetek csak névileg egyesültek, ebből kifolyólag egymás ellen dolgoztak. A szövetségen kívüli felekezeteket jogosítatlanoknak nyilvánították; az utóbbiak viszont azt követelték, hogy a szövetségen belüliek igazolják, hogy honnan *származik* a prédikálásra való joguk. Eredményképpen a fenevad képének nem volt hatalma a működésre és így rátiportak; ahhoz, hogy megelevenedjen, szükséges az apostoli örökség elmélete; szüksége van valamire a működés alapjaként.

Az Írásból látható, hogy az Anglikán egyház az Evangéliumi Szövetséggel bizalmas viszonyba kerül és megadja neki az apostoli felhatalmazást a prédikálásra. Ennek a szövetkezésnek eredményeként az Evangéliumi Szövetség kész lesz így szólni: „Apostoli felhatalmazásunk van a prédikálásra. Senki sem beszélhet a mi beleegyezésünk nélkül”. Ez a megnyilvánulásuk a Jelenések 13: 17 versben van leírva. Senki sem vásárolhat és el sem adhat semmi szellemi dolgot a szellemi piacon, ha csak nem viseli a fenevadnak, vagy a fenevad képének bélyegét.

A Jelenések 16: 13. verse említi a hamis prófétát, a fenevad képének egy másik ábrázolását; ez az Evangéliumi Szövetség megelevenített szüleménye, amely felvette az egyházak szövetségének formáját és napjainkban jelentős életereje van. Meglátjuk, hogy még növekedik-e az életereje. Az Írás világosan mutatja, hogy a fenevad képe olyan nagy hatalommal fog rendelkezni, hogy hasonló dolgokat fog tenni, mint a római katolikus egyház a múltban és továbbá ez a két rendszer: a katolikus és a protestáns, fogja erős kézzel kormányozni a civilizált világot a polgári hatalom – a sárkány – ereje által.

A BÉKÁKHOZ HASONLÓ, HÁROM TISZTÁTALAN SZELLEME

A Szentírás elmondja, hogy ez az eredmény az egyház és az állam együttes hatalmának kifejtése által jön létre. “Három tisztátalan *szellem* jött ki, a békákhoz hasonló, a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából.” (Jel. 16: 13) Ebben a részben a szellem egy tan – egy tisztátalan tan – egy hamis tan. Mindhárom rendszer ugyanazt jelenti ki, és kijelentéseik eredményezik a királyok összegyűjtését a nagy Armageddoni csatára.

A Szentírás jelképrendszere, helyesen értve, nagyon kifejező és erőteljes; a jelkép és a jelképezendő dolog között mindig szoros összefüggés és hasonlóság van. Amikor

¹ /Itt a görög *pneuma* - szó jelentése: *élet szelleme, vagy élet lehelete.* – f.m./

a Szent Szellem egy hamis tannak, vagy tisztátalan eszmének jelölésére egy békát használ, akkor biztosak lehetünk abban, hogy ez a jelkép jól ki van választva. A béka egy piciny teremtmény, de annyira felfúvódik, hogy majdnem széthasad abban az igyekezetében, hogy fontosnak tűnjön. Ilyenkor látszólag egy bölcs tekintete van, még ha nem is tud sokat, és amikor hangját akarja hallatni, csak egy **brekegés** lesz belőle.

A békának három jellemzője: a felfuvalkodottság, a látszólagos felsőbbrendű bölcsesség meg ismeret és a folytonos brekegés. Ezeket a jellemvonásokat az Isten Igéjében szereplő képhez alkalmazva, arról értesülünk, hogy a polgári hatalomtól, a katolikus egyháztól és a protestáns szövetségtől azonos tanítások fognak eredni. Mindannyiuknak szelleme kérkedő lesz; egy felsőfokú tudást és bölcsességet tulajdonítanak maguknak; mindnyájan egy szörnyű következményt helyeznek kilátásba azok részére, akik nem akarják követni előírásaikat. Dacára annak, hogy hitvallásaik ellentétesek, a különbségek felett eltekintenek abban az általános javaslatban, miszerint semmi régít nem szabad bolygatni, megkérdőjelezni, vagy elvetni.

Az egyházak isteni tekintélyének és a királyok Istentől kapott, egyház melletti uralmi jogának ellenzése nem lesz megtűrve, mindkettő egyaránt szentesítve lesz. Bármely személyt, vagy tanítást, mely ellenvetését fejezné ki e dicsekvő és bibliaellenes állításokkal szemben, azt a békák szája által gonosznak fogják megbélyegezni, a szószekekről és emelvényekről, vagy a világi és vallásos sajtóban brekegve. Egyesek nemesebb érzelmeit azon gonosz szellemű filozófia által fojtják majd el, amellyel Kajafás főpap is érvelt Jézus Urunkkal kapcsolatban. Ahogy Kajafás kijelentette, célszerű egy gyilkosságot elkövetni – erőszakot téve isteni és emberi igazságosságon egyaránt – annak érdekében, hogy megszabaduljon Jézustól és az Ő tanításától; ekképpen ez a béka-szerű szellem jóváhagy minden erőszakot, melyet önvédelmi szempontból, bármilyen elven tehetnek.

Bármely igaz keresztyén elszörnyedik a történelem lapjain olvasva azokat az ördögi cselekedeteket, melyeket Istennek, az igazságnak és Jézus Urunknak nevében követtek el. Egy percig sem gondolunk arra, hogy ez a béka-szellem, vagy -tan minden tekintetben gonosz, hanem inkább, hogy ezek dagályos és nagyképű eszmék, önmaguk kiemelésére, bölcsességük és nagyságuk érvényesítésére valók, melyben évszázados hagyományaikra támaszkodnak. A sárkány szájából a királyok Istentől kapott hatalmának tanítása ered: „Ne hatolj be a történelem titkaiba visszatekintve az elmúlt századokra, hogy meglásd, melyik király is kapta ezt a jogot. Fogadd el ezt a tant, mert, ha nem így teszel, és ha utána néznél az értelmének, az egy rettenetes, mindent leromboló forradalmat eredményezne!”

A fenevadnak és a hamis prófétának hasonló a brekegése. A katolikus egyház azt mondja: „Ne tekints hátra, ne kérdőjelezz meg semmit az egyházzal kapcsolatban!” A protestantizmus szintén azt mondja: „Mi nagyok vagyunk, mi bölcsök vagyunk, mi sokat tudunk. Hallgassatok! Senki sem fogja megtudni tudatlanságotokat.” Mindnyájan mondják (brekegik): „Mi azt mondjuk nektek, hogy ha a jelenlegi berendezés ellen szóljátok, annak súlyos következményei lennének.”

A politikai pártok is szerepelnek ebben. Mindnyájan azt nyilatkozzák: „Ha valami változás jönne, az egy rettenetes katasztrófát jelentene.” Egyeseknek bátorságuk van, másoknak polgári hatalom áll hátuk mögött, de együttesen brekegik a népnek, hogy ha valami változtatás történne, azt jelentené, hogy a jelenlegi rend felbomlana. Az egyházaknak és az államnak vezényszava: „Nem tágítunk!”; de a nép félelmében már mozgolódik. E brekegés, mely a fenevadtól, a sárkánytól és a hamis prófétától ered, indítja fel és gyűjti egybe a föld királyait az Armageddoni csatára és az összeomlásra.

Az egyházi királyok és hercegek a klérus kíséretében és a hűséges híveikkel egy nagy – protestáns és katolikus falanxba² fognak tömörülni. A politika királyai és hercegei, képviselők és minden magas beosztásúak, támogatóikkal együtt követik az előbbieket ugyanazon az oldalon. A pénzügy királyai és a kereskedő mágnások és mindazok, akiknek befolyásuk van a még működő nagy hatalmi gépezetben, szintén azon az oldalon sorakoznak fel, a próféciaival megegyezve. Bennük mégsem tudatosul, hogy az Armageddonra gyűlnek össze; és különös, hogy részükről éppen ez a nagy felkiáltás: „Gyerünk az Armageddonra!”

Napjainkról Urunk azt mondja: „Az emberek elhalnak a félelem miatt, és azoknak várása miatt, amik e föld kerektségére következnek, mert az egek erősségei megrendülnek.” (Lukács 21: 26) Európa királyai nem tudják, mit tegyenek. A szektarianizmus ingadozni kezd. Istennek sok népe tanácstalan.

A béka szelleműek brekegése, vagyis tanaik, egy nagy hadseregbe gyűjtik a pénzügy, a politika, a vallás és az ipar királyait és hercegeit. A félelem szelleme, amelyet a brekegés vált ki, az egyébként mérsékeltabb és jobb embereket is elvadítja. A gonosz szellem és gonosz tanok vak követése során készen lesznek arra, hogy életet és mindent feláldozzanak, az általuk tévesen isteni rendeltetésűnek feltételezett igazság, igazságszolgáltatás, és igazságosság oltárán.

Ebben a nagy hadseregben sok nemes lelkű ember a saját tetszésével ellentétes magatartást fog tanúsítani. Egy időre a szabadságot és a fejlődést vissza vetik, és önvédelmi szempontból középkori szigorításokat fognak szükségesnek tartani a dolgok jelenlegi rendjének fenntartására és az Isten által elhatározott új rendnek megakadályozására, amelynek eljövetele már esedékes. Még éppen Isten népe között is akadnak olyanok, akik azt gondolják, hogy Isten akarata az lenne, hogy az elmúlt hatezer év rendjét fenntartsa. A Biblia azt mondja, hogy nem ez az Isten akarata, hanem az, hogy a jelenlegi rendet felszámolja és bevezesse a dolgok új rendjét.

Egy rövid időre, ahogy az Írásból értjük, ez az Armageddonra összeállt haderő diadalmaskodni fog. A szabad szólást, a szabad postát és egyéb szabadságokat, melyek napjainkban a néptömegeknek egy nagy fellélegzést jelentenek, könyörtelenül elzárják, **szükségre**, Isten dicsőségére, az egyház rendeletére, stb.-re való hivatkozással. A biztonsági szelepeket ilyként bedugva, a föld királyait nem fogja többé zavarni a gőznek sípolása, minden nyugodtnak fog tűnni addig, amíg bekövetkezik egy nagy társadalmi robbanás, melyet a Jelenések könyve **földindulásként** említ. A jelképes nyelvezetben a földmozgás egy társadalmi forradalmat jelent és az Írás azt nyilatkozza, hogy ez olyan lesz, amilyen még soha

² /A görögöknél a gyalogság zárt csatarendjének neve ... – (Révai lexikon)/

sem volt. – Jel. 16: 18, 19. Lásd még Urunk erre vonatkozó kijelentését is a Máté 24: 21. versben.

AZ ÚR NAGY HADSEREGE

Az Írás azt mutatja, hogy ennél a fordultnál közelebb az isteni hatalom, és Isten összegyűjti a felvonuló seregeket az Armageddonra – a megsemmisítés hegyére. (Jel. 16: 16) Amit ezek el akarnak kerülni szövetkezéseik által, éppen az által fogják siettetni. Máshol az Írás arról beszél, hogy Istent a Messiás fogja képviselni és Ő a néptömegek oldalán fog állni. „Abban az időben felkél Michael (Ki olyan, mint Isten – a Messiás) ...” (Dániel 12: 1). Ő ragadja magához a hatalmat, kézbe veszi Királyságát olyan módon, ami teljesen váratlan lesz azok számára, akik azt állítják, hogy az Ő Királyságát képezik, az Ő felhatalmazásával uralkodnak és az Ő nevében, mint az Ő helytartói.

Urunk Jézus kijelentette: „Annak vagytok szolgálói, akit szolgáltok.” /*János 8: 34; Róma 6: 16.*/ Egyesek, akik Sátánt és a tévelygést szolgálják, azt állítják, hogy Istent és az igazságot szolgálják; némelyek tudatlanságból teszik, mint a tarzusi Saul, aki azt gondolta, hogy az Egyházat üldözve Istennek szolgál. Ez az elv fordítva is érvényes. Ahogy egy földi király sem felelős az őt szolgáló minden egyes katona jelleméért, az Úr sem felelős azoknak jelleméért és hajlamaiért, akik az Ő oldalán harcolnak bármely kérdésben. Ők annak szolgálói, akit szolgálnak, bármi is legyen, egyébként, cselekvéseik indítéka.

Ugyanez az elv lesz alkalmazva az eljövendő Armageddoni csatában. Isten ebben a csatában a nép oldalán lesz; és ez a gyülevész sereg, a nép, a csata kezdetétől csapdába kerül. Anarchisták, szocialisták forrófejű radikálisok az értelem- és az értelmetlenség bármely iskolájából az ütközet frontvonalán lesznek. Akinek valami fogalma is van a katonaéletről, az tudja, hogy egy nagy hadsereg sok társadalmi rétegből tevődik össze.

Ez a nagy néptömeg a korlátozottsága miatt nyugtalan, de tudatában lesz a gyengeségének összehasonlítva a királyok és hercegek, a pénzügyi, a politikai és a vallási hatalom erejével, akik meg akarták őrizni uralkodásukat. A szegényebb és a középosztály minden áron a békét akarják. A néptömegek nem rokonszenveznek az anarchiával; ők igazán tudatában vannak, hogy a legrosszabb kormányforma is jobb, mint semmi. Ők mindig arra törekedtek, hogy békés úton, szavazatok által rendezzék földi ügyeiket, a gonosz megszüntetésére, a monopóliumok, eszközök és természeti kincsek nép kezébe juttatásával a közjó érdekében. A válság akkor éri el tetőfokát, amikor a régi törvénytisztelők törvénytíprókká válnak és a többség, népszavazás által kifejezett akarátának ellenzőivé. A jövőtől való félelem kétségbeesésbe fogja kergetni a jó szándékú embertömeget; és a szocializmus csődje anarchiához vezet. //

Az Úr szentjei egyáltalán nem vehetnek részt ebben a csatában. Istennek felszentelt népe teljes szívből vágyik a Messiás Királyságára, a dicsőséges Jubileumi évre, a helyreállításra, amely azt bevezeti, ők türelmesen és zúgolódás nélkül kivárik az Úr által elhatározott időt. Lámpásaik elő vannak készítve és világítanak, ők nem lesznek a sötétségben a közlő ütközet jelentős eseményeivel kapcsolatban, viszont nagy bátorságuk lesz tudván a kimenetelt, amit az „igen biztos prófétai beszéd” fejt ki,

amelyre ők jól tették, hogy figyeltek, „mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal
virrad”.

2. Péter 1: 19.

Felmerül most a kérdés: Miért nem küldi el Isten korábban az Ő országát? Miért szükséges az Armageddon? Mi azt válaszoljuk, hogy idők és korszakok állnak Istennek rendelkezésére; Ő egy nagy ezeréves napot, a hetedik évezredet, jelölte meg a Krisztus Királyságaként. Az isteni bölcsesség visszatartotta napjainkig azt a nagy ismeretet és értelmet, amely egyidőben milliomosokat, de szegényeket is kitermelt. Ha Isten a tudatlanság fátylát ezer évvel hamarabb felemelte volna, akkor a világ ezer évvel korábban sorakozott volna fel az Armageddonra. De Isten nem hozta ezeket a dolgokat a jelen idő előtt, mert az Ő tervének különböző részei vannak, melyek mind egy bizonyos időben kell összetalálkozzanak. Isten az Ő nagy jóságában elfátyolozta az emberek szemeit, az Armageddoni gyülekezésig, amely közvetlenül azelőtt lesz, hogy a Messiás megragadja nagy hatalmát és megkezdi az Ő uralmát. – Jelenések 11: 17, 18.

Isten gyermekei hálásak kell legyenek a minden jó dolog Adományozójának. Ők fel kell készüljenek erre a nagy viharra, és nyugodtak kell maradjanak anélkül, hogy túlságosan érdeklődnének akármelyik oldal: gazdagok, vagy szegények felől. Mi előre tudjuk, hogy az Úr a nép oldalán áll. Ő lesz az, Aki az Armageddoni csatában harcol és az Ő eszköze ez a különös hadsereg lesz, minden osztályból összetéve. Amikor az a nagy társadalmi „földindulás” – a nagy forradalom – eljön, ezt nem csupán egy maréknyi anarchista okozza, hanem a nép fog fellázadni, hogy megdöntse azt a nagy hatalmat, amely őt fojtogatta. Mindezek mögött az önzés áll.

MÉG NEM, DE HAMAROSAN

Negyven éve gyülekeznek a front mindkét oldalán erre a csatára. Sztrájkok, elbocsátások és kisebb-nagyobb lázadások, csak mellékes, alkalmoszerű csetepaték voltak, amivel a szembenálló felek egymás útját keresztelték. Európában a jogi és katonai botrányok, Amerikában a biztosítási, a trösztök közötti és a jogi botrányok ingatták meg a nép bizalmát. Dinamit merényleteket rendezve, amelyek hol az alkalmazók, hol az alkalmazottak ellen irányultak, azt eredményezték, hogy mindegyik fél elveszítette a másik iránti bizalmát. A keserű és haragos érzelmek mindkét oldalról egyre gyakrabban nyilvánulnak meg. Az ütközet naponként, egyre jobban körvonalazódik. Azonban az Armageddon még nem kezdődhet el.

A pogányok ideje csak egy pár évig tart még. A fenevad képe még életerőt kell kapjon. Át kell változzon egy pusztá gépezetből egy élő erővé. A protestáns szövetség felismerte, hogy szervezetük haszontalan mindaddig, míg nincs megelevenítve – míg a klérusa közvetett, vagy közvetlen módon apostoli felszentelést és felhatalmazást nem kap a tanításra. Ezt, mint ahogy a prófécia mutatja, a kétszarvú fenevadtól kell megkapja, amely, hitünk szerint, az anglikán egyház. A katolicizmus és a protestantizmus önkényes tevékenysége, mely által egyetértésben az emberi szabadságot akarják elfojtani, a fenevad képének megelevenítésére vár. Ez hamarosan

jöhet, az Armageddon ezt nem előzheti meg, viszont követnie kell ezt – meglehet, hogy egy évvel később, a Prófétai Igéről való nézeteink szerint.

Mindazonáltal még egy másik dolog is közbejön. Habár a zsidók folyamatosan áramlanak vissza Palesztinába és fokozatosan ellenőrzésük alá vonják a Kánaán földjét és bár egy jelentés szerint immár 19 milliomos van ott, mindamellett a prófécia nyilvánvalóan azt követeli, hogy e földön nagyobb számú vagyonos héber legyen jelen, mielőtt az Armageddoni válság bekövetkezne. Valóban, értesülésünk szerint, a Szent Földön “Jákob szorongattatása” az Armageddon végén fog bekövetkezni. Akkor meg fog nyilatkozni a Messiás Királysága. Attól kezdve Izrael az Ígéret Földjén fokozatosan fölemelkedik a múlt hamvából a megjövendölt magasztosságra. Isten által kijelölt fejedelmeken keresztül elkezdődik a Messiás láthatatlan, de teljhatalmú Királysága, az átok elgördítése és az emberiség felemelése, hogy a hamu helyett gyönyörűséget adjon. /*Ézsaiás 61: 3*/

* * * * *